

Miljö- och samhällsbyggnadsdepartementet
103 33 Stockholm

Naturvårdsverkets rapport ”Breddning av NOx- avgiften”

Skogsindustrierna har beretts tillfälle att lämna synpunkter på rubricerade rapport och vill framhålla följande.

Den framlagda rapporten är resultatet av ett tilläggsuppdrag från regeringen att vidareutveckla och analysera konsekvenserna av det förslag till breddning och utvidgning av kväveoxidavgiften som tidigare remissbehandlats och som återfinns i Naturvårdsverkets rapporter 5335 och 5356, ”Kväveoxidavgiften – ett effektivt styrmedel. En utvärdering av NOx-avgiften och förslag för kostnadseffektiv minskning av kväveoxidutsläpp – kväveoxidavgift och handelssystem”.

SKOGSINDUSTRIERNAS TIDIGARE REMISSVAR AVSEENDE NOX-AVGIFTSSYSTEMET

I tidigare remissvar har Skogsindustrierna anfört att det nuvarande systemet för NOx- avgifter bör upphöra eftersom systemet inte på ett kostnadseffektivt sätt leder till minskade utsläpp samt att villkor för utsläpp av kväveoxider är tillräckligt styrmedel. Vi kan konstatera att en avsevärd omfördelning av pengar har ägt rum mellan internationellt konkurrensutsatt industri och kraft- och värmeverk. De senare saknar såväl inhemsk som utländsk konkurrens. Kraft- och värmeverkspannorna har också driftförhållanden som jämfört med industripannor ger lägre utsläpp. Därför bör – om systemet trots allt skall vara kvar – omfördelningen av inbetalda avgifter ske mellan pannor med likartade driftförhållanden. Skogsindustrierna har också utförligt motiverat varför vi anser att processutrustning som mesaugnar och lutpannor inte skall omfattas av avgiftssystemet. Vår kritik har inte kommenterats, än mindre analyserats i tilläggsrapporten.

NATURVÅRDSVERKETS FÖRSLAG

Naturvårdsverkets förslag innebär bland annat att massaindustrins mesaugnar och lutpannor skall omfattas av systemet. Det nuvarande avgiftskollektivet kvarstår som en grupp medan tillkommande verksamheter bildar en ny grupp.

Den del i Naturvårdsverkets uppdrag som innebar att belysa om systemet främjar en rimlig kostnadsfördelning mellan verksamhetsutövare saknas i den framlagda rapporten.

UTVIDGNINGEN TILL BLAND ANNAT MESAUGNAR, LUT- OCH SODAPANNOR

Som nämnts ovan har Skogsindustrierna redovisat motiv för att processutrustning inte skall ingå avgiftssystemet. Vi konstaterade då att de tekniska möjligheterna att minska utsläppen från befintliga sodapannor är mycket små. Därmed kommer det inte att få någon effekt på utsläppen om sodapannorna tas in i systemet. Nyare sodapannor redovisar lägre utsläpp än äldre pannor vilket kommer att medföra nya orättvisor eftersom äldre pannor riskerar att bli stora förlorare. En ny sodapanna betingar en investering på i storleksordningen 1 miljard kronor och motiveras naturligtvis inte av NO_x- avgiften. Utöver vad som tidigare anförts kan läggas svårigheterna att definiera nyttiggjord energi för tillkommande verksamheter. Vid beräkningen av nyttiggjord energi för en sodapanna bör utvunnen energi ur scrubber räknas med. Dessutom är lutpannor inte en homogen grupp. Sulfitpannor verkar under andra förhållanden och har därför högre utsläpp än sodapannor. Skogsindustrierna instämmer i de synpunkter som framförts i separat svar från Stora Enso Nymölla.

Till de tidigare framförda motiven kan läggas Naturvårdsverkets bedömning att den föreslagna utvidgningen skulle leda till att utsläppen av kvävoxider minskar med endast 30 ton. Samtidigt konstaterar verket att det är en omfattande kostnad med att införa den föreslagna breddningen. Mot den bakgrunden finner vi det minst sagt märkligt att verket föreslår att avgiftssystemet skall utvidgas.

Vår uppfattning att processutrustning inte skall ingå i NO_x- avgiftssystemet kvarstår.

UPPDELNINGEN AV AVGIFTSKOLLEKTIVET

Den föreslagna uppdelningen av avgiftskollektivet motiveras med att ”man inte skall dela upp ett fungerande system”. Det som betecknas som ”ett fungerande system” innebär att massa- och pappersindustrin samt träindustrin som är utsatta för internationell konkurrens årligen överför i storleksordningen 50 miljoner kronor till i huvudsak kommunala förbränningsanläggningar. Det som betecknas som ”ett fungerande system” innebär vidare att avgiften för massa- och pappersindustrin ökar trots att utsläppen minskar. Vi delar inte uppfattningen att det är ett fungerande system. Vi grundar vår uppfattning på följande.

- Avgiftens betydelse som styrmedel har snabbt avtagit.
- En avsevärd omfördelning av pengar äger rum från industrier till kommuner och andra ägare av kraft- och värmeverk.
- Avgiften inriktas mot de mindre utsläppskällorna.
- Merparten av industrianläggningarna som ingår i systemet har villkor för utsläppen av kväveoxider.

- Utsläppen av kväveoxider styrs till stor del av opåverkbara tekniska förhållanden samt bränsleval som till del styrs av geografisk belägenhet.

SKOGSINDUSTRIERNAS YRKANDEN

Förstahandsyrkande: avskaffa avgiftssystemet

Andrahandsyrkande: utvidga inte systemet till mesugnar och lutpannor. Dela upp det nuvarande avgiftskollektivet i en grupp för kraft- och värmepannor samt en grupp för industripannor

Stockholm den 28 april 2006
Skogsindustrierna

Marie S. Arwidson
Verkställande direktör